

и твердъ въ служеніе-то Господа нашего Іисуса Христа.

Ложна и неистинна есть оная любовь-коля-то поступава въ умаленіе; зачто-то истинна-та любовь увѣкъ не има конецъ.

Оный кой-то пази точно заповѣды-те Господа нашего Іисуса Христа, не ще има никогда страхъ отъ смерть-та.

Болный трѣба да изявлява болесть-та си Лѣкарю, ако желае да ся излѣкува; а грѣви-ный трѣба да притича Духовному отцу и да му изявлява грѣхове-те си, ако желае да му ся простять и да придобые награжденіе-то на Рая.

Не трѣба человѣкъ самъ себе си да похвалява, зачто-то ще ся счите за ничто же; но ако бы да е добръ, ще ся похвалява отъ другы.

Кой-то желае да чини лихва (файзъ) съ Бога нашего Іисуса Христа, и да вземе сто на одно-то, нека дава милостыня на бѣдны-те, и ще наслѣди слава-та на вѣчна-та жизнь.

Има обязанность человѣкъ, кой-то е пріяль иѣкое заслуженіе отъ пріятеля си, да му я воздаде двойна, и да не му покаже неблагодарность.

Грѣшній человѣкъ е слѣпъ, понеже пребывава постоянно въ грѣха, и уподобляvasя на